

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Bf.II.338/2021. számú ügyben Szegeden, 2021. október 28. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a 16. sorszámu

v é g z é s t:

A kábítószer birtoklásának büntette miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a *Szegedi Törvényszék* 2021. május 28. napján kihirdetett *I.B.1589/2020/40.* számú ítéletét

helybenhagyja

azzal, hogy a vádlott születési helye helyesen: ország, város, lakcímének megjelöléséből az ország megnevezése helyesen: ország.

A személygépkocsi és a hatósági jelzések bűnjelszáma helyesen: Bj.4200-II/29/2020-I.

Terhelt1 vádlott által a 2021. május 29. napjától 2021. október 28. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe *beszámítja.*

A másodfokú eljárás során felmerült összesen 211.186.- (kettőszáztizenegyezer-egyszáznyolcvanhat) forint bűnügyi költségből kötelezi a vádlottat 74.936.- (hetvennégyezer-kilencszázharminchat) forint megfizetésére az államnak, a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint,

a fennmaradó 136.250.- (egyszázharminchatezer-kettőszázötven) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Szegedi Törvényszék Terhelt1 vádlottat kábítószer birtoklása büntette [Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés c) pont] miatt 7 év szabadságvesztésre és 7 év Magyarország területéről kiutasításra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt beszámítani rendelte. Az Országos Rendőr-főkapitányságnál tárolt 19 csomag kábítószer, valamint a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bjk.I.340/2020/1. tételszám alatt bevételezett személygépkocsit a hozzátartozó indítókulccsal elkobozta, míg a Bjk.I.340/2020/3., 4., 5. tételszám alatti bűnjelek lefoglalását megszüntette és azt a vádlottnak kiadni rendelte. A Bjk.I.340/2020/1. tételszám alatt lefoglalt gépkocsin található 2 db brit hatósági jelzés és 2. tételszám alatt kezelt brit forgalmi engedély lefoglalását megszüntette és azt a konzuli szolgálaton keresztül a brit kiállító hatóság részére megküldeni rendelte. Kötelezte a vádlottat az ügyben eddig felmerült 1.862.467.-Ft bűnügyi költség megfizetésére és megállapította, hogy a fennmaradó 451.317.-Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

[2] A törvényszék ítélete ellen fellebbezést jelentett be: az ügyészség a vádlott terhére súlyosítás, a szabadságvesztés és a kiutasítás hosszabb tartamban való megállapítása és a kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatának fegyház fokozatban történő megállapítása érdekében, fellebbezett továbbá a vádlott és a védője a büntetés enyhítése céljából.

[3] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.331/2020/18. számú átiratában a vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezést módosítva, a fegyház végrehajtási fokozat alkalmazására irányuló része kivételével tartotta fenn. A védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[4] Álláspontja szerint, mivel az ügyészség, a vádlott és a védő a fellebbezésüket kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, ezért az elsőfokú ítélet korlátozott felülbírálatának van helye. Indítványozta, hogy az ítéltábla nagyobb nyomatékmal értékelje a vádlott terhére az ilyen jellegű bűncselekményeknek a Szegedi Törvényszék illetékességi területén való elszaporodottságát, továbbá azt, hogy a lefoglalt kábítószer mennyisége a különösen jelentős mennyiség alsó határát több mint harmincötszörösen meghaladta. A vádlott beismerő nyilatkozatának kisebb súllyal való értékelését indítványozta, mivel az nem volt felderítő jellegű. A jogi indoklás több helyesbítésére tett észrevételt, és összességében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és kiutasítás tartamának súlyosítását, egyebekben annak helybenhagyását indítványozta azzal, hogy az ítéltábla állapítsa meg, hogy a vádlott születési- és lakóhelye az ország, illetve a vádlott születési helye város.

[5] Terhelt1 vádlott védője a másodfokú eljárásban a fellebbezését részletesen írásban indokolta. A büntetés enyhítésére irányuló fellebbezésének indokaiként hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal, hogy a vádlott beismerő vallomást tett, büntetlen előéletű, beteg egészségi állapotú, ami tovább romlott a letartóztatása alatt és a magyar nyelvet nem ismeri. 2020. január óta nem találkozott a családjával, azóta nem tudja őket támogatni.

[6] A fellebbezési nyilvános ülésen a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az átiratában írtakat, illetve a vádlott védője a fellebbezésének írásbeli indokolásában foglaltakat mindenben fenntartották.

[7] A vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen az utolsó szó jogán történt felszólalásában rossz egészségi állapotára hivatkozott.

[8] A fellebbezések alaptalanok.

[9] Miután az ügyészség, illetve a vádlott és a védője a fellebbezésüket kizárólag a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 583. § (3) bekezdése szerint jelentették be, ezért az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül az ítéltábla. Ezen korlátozott felülbírálat azonban a Be. 590. § (5) bekezdés a), b), c) és d) pontjaira figyelemmel kiterjedt az elsőfokú bírósági eljárásra abban a körben, hogy történt-e olyan eljárási szabálysértés, amelyre figyelemmel a Be. 607. § (1) bekezdése, valamint a Be. 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, valamint a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, illetve a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre is.

[10] Ennek során megállapította az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat megtartva, az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

[11] Az eljárási szabályok megtartásával fogadta el Terhelt1 vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát, és az alapján a vádirati tényállással azonos ítéleti tényállást állapított meg. A tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és a vádlott által elkövetett bűncselekményt is a törvénynek megfelelően minősítette.

[12] A büntetés kiszabása során a törvényszék alapvetően hiánytalanul vette számba a bűnösségi körülményeket, és azokat csupán annyiban helyesbítette az ítéltábla, hogy mellőzte a súlyosító körülmények közül az ilyen jellegű bűncselekmények elszaporodottságát arra vonatkozó adat hiányában, míg súlyosítóként helyesen azt értékelte, hogy a kábítószer mennyisége jelentősen meghaladta a különösen jelentős mennyiség *alsó* határát. További enyhítő körülmény a vádlott idős, az öregségi nyugdíjkorhatárt meghaladó életkora (Kúria 56. számú BK vélemény II.4.).

[13] A fentiek szerint helyesbített és kiegészített bűnösségi körülményekre is figyelemmel az elsőfokú bíróság törvényes nemű és arányos tartamú büntetést alkalmazott a vádlottal szemben. A vádlott terhére megállapított bűncselekményt a törvény 5 évtől 15 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni, az irányadó középérték 10 év. A törvényszék viszonylag jelentősen tért el a vádlott javára a törvényi középértéktől, amely a vádlott által elkövetett bűncselekménnyel arányos. Így a kiszabott büntetés lényeges enyhítésének, de lényeges súlyosításának sem látta okát az ítéltábla.

[14] A törvényszék büntetéshez kapcsolódó egyéb rendelkezései is törvényesek voltak, így a vádlott Magyarország területéről történt kiutasítására vonatkozó rendelkezést is törvényes neműnek és arányos tartamúnak ítélte az ítéltábla.

[15] A kifejtettekből következik, hogy a súlyosítás és az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezések egyaránt alaptalanoknak bizonyultak, és a törvényszék ítéletét az ítéltábla a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy pontosította a vádlott születési helyének és lakcímének megjelölését, valamint a személygépkocsi és a hatósági jelzések bűnjelszámát.

[16] A másodfokú bíróság a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogva tartásban töltött időt.

[17] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség ezirányú észrevételeit nagyrészt osztva megállapította, hogy az előzetes fogva tartásban töltött idő szabadságvesztésbe történt beszámításának alapjául szolgáló jogszabályi rendelkezés helyesen a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése, a kábítószer elkobzásával összefüggésben pedig a Btk. 72. § (1) bekezdés c) pontja, amely mellett a d) pontra való hivatkozás már szükségtelen. A Be. 321. § (1) bekezdésre történő hivatkozásból az a) pontra utalást, továbbá a Be. 574. § (4) bekezdésére

történt hivatkozást mellőzte az ítéltábla, mivel a Be. 321. § (1) bekezdése a) pontot nem tartalmaz, illetve a Be. 574. § (4) bekezdését nem alkalmazta a törvényszék.

[18] A személygépkocsi tárolásával és a kirendelt védő díjával kapcsolatos bűnügyi költség megfizetésére a Be. 574. § (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat, míg a másodfokú eljárás során a tolmács és a fordítás díjával összefüggésben felmerült bűnügyi költség vonatkozásában megállapította, hogy azt a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján az állam viseli.

[19] A végzés elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. §-án alapult.

Szeged, 2021. október 28.

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke

Dr. Halász Edina
előadó bíró

Dr. Nagy Erzsébet
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.338/2021/16. számú végzése és a Szegedi Törvényszék 1.B.1589/2020/40. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon *jogerős*.

Szeged, 2021. október 28.

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke